

Тема: Декларування митної вартості. Методи визначення митної вартості. Коригування митної вартості

План

1. Методи визначення митної вартості товарів.
2. Декларування митної вартості.
3. Коригування митної вартості. орган

Література:

1. Угода про застосування статті VII Генеральної угоди про тарифи й торгівлю 1994 року.
2. Митний кодекс України від 13.03.2012 р. № 4495-VI
3. Постанова Кабінету Міністрів України від 21.05.2012 № 446 «Про затвердження Порядку включення суми роялті та інших ліцензійних платежів до ціни, що фактично сплачена або підлягає сплаті за оцінювані товари, під час визначення їх митної вартості».
4. Постанова Кабінету Міністрів України від 21.05.2012 № 450 «Питання, пов'язані із застосуванням митних декларацій».
5. Постанова Кабінету Міністрів України від 03.10.2007 № 1185 «Національний стандарт №4 «Оцінка майнових прав інтелектуальної власності».
6. Наказ Міністерства фінансів України від 24.05.2012 № 599 «Про затвердження Форми декларації митної вартості та Правил її заповнення.
7. Наказ Міністерства фінансів України від 24.05.2012 р. № 598 «Про затвердження форми рішення про коригування митної вартості товарів, Правил заповнення рішення про коригування митної вартості товарів та Переліку додаткових складових до ціни договору.
8. Наказ Державної фіскальної служби від 11.09.15 №689 «Про затвердження Методичних рекомендацій щодо роботи посадових осіб органів доходів і зборів з аналізу, виявлення та оцінки ризиків при здійсненні контролю правильності визначення митної вартості товарів, які переміщуються через митний кордон України».
9. Наказ Мінфіну України від 20.09.2012 № 1011 «Про затвердження відомчих класифікаторів інформації з питань державної митної справи, які використовуються у процесі оформлення митних декларацій» .

1. Методи визначення митної вартості товарів.

Митна вартість є однією з найважливіших категорій, яка використовується під час здійснення митного контролю та митного оформлення товарів та транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України.

Відповідно до статті 49 Митного кодексу України (далі – МКУ) митною вартістю товарів, які переміщуються через митний кордон України, є вартість товарів, що використовується для митних цілей, яка базується на ціні, що фактично сплачена або підлягає сплаті за ці товари.

Визначення митної вартості товарів базується на положеннях Угоди про застосування статті VII Генеральної угоди з тарифів та торгівлі 1994 року.

Ключовим принципом статті VII Угода ГАТТ/СОТ є те, що митна вартість імпортованих товарів повинна базуватися на дійсній вартості товарів у міру можливості, або, якщо це неможливо, на вартості, найбільш наближеною до реальної вартості. Цей принцип є основою методології оцінки, викладеної в Угод ГАТТ/СОТ.

Відомості про митну вартість товарів використовуються для:

-нарахування митних платежів – мита, податку на додану вартість та, у визначених законодавством випадках, акцизного податку;

-застосування інших заходів державного регулювання зовнішньоекономічної діяльності України;

-ведення митної статистики;

-розрахунку податкового зобов'язання, визначеного за результатами документальної перевірки.

Визначення митної вартості товарів, відповідно до норм МКУ (ч.1,6 ст.51), здійснюється декларантом під час переміщення товарів через митний кордон України, та у випадках, встановлених МКУ (стаття 259 «Попередня митна декларація», з метою проведення аналізу ризиків та прискорення виконання митних формальностей) - до перетину товаром митного кордону України.

Методологія визначення митної вартості які ввозяться на митну територію України базується на загальних принципах митної оцінки, прийнятих у міжнародній практиці.

Митна вартість товарів, що ввозяться на митну територію України відповідно до митного режиму імпорту, визначається декларантом відповідно до глави 9 Митного кодексу України.

Визначення митної вартості товарів, які ввозяться в Україну відповідно до митного режиму імпорту, здійснюється за такими методами:

1) основний - за ціною договору (контракту) щодо товарів, які імпортуються (вартість операції);

2) другорядні:

а) за ціною договору щодо ідентичних товарів;

б) за ціною договору щодо подібних (аналогічних) товарів;

в) на основі віднімання вартості;

г) на основі додавання вартості (обчислена вартість);

г) резервний.

Основним методом визначення митної вартості товарів, які ввозяться на митну територію України відповідно до митного режиму імпорту, є перший метод - за ціною договору (вартість операції).

Кожний наступний метод застосовується лише у разі, якщо митна вартість товарів не може бути визначена шляхом застосування попереднього методу.

Застосуванню другорядних методів передують процедури консультацій між митним органом та декларантом з метою визначення основи вартості згідно методу визначення митної вартості за ціною договору щодо ідентичних товарів (ст. 59) або методу визначення митної вартості за ціною договору щодо подібних (аналогічних) товарів (ст. 60). Під час таких консультацій митний орган та декларант можуть здійснити обмін наявною у кожного з них інформацією за умови додержання вимог щодо її конфіденційності, тобто інформація, що стосується митної вартості товарів, які переміщуються через митний кордон України, не може без спеціального дозволу особи чи органу, які подають таку інформацію, розголошуватися або передаватися третім особам, включаючи інші органи державної влади, крім подання її в порядку, визначеному МКУ та іншими законами України.

Методи на основі віднімання та додавання вартості (обчислена вартість) можуть застосовуватися у будь-якій послідовності на прохання декларанта або уповноваженої ним особи.

ОСНОВНИЙ МЕТОД

Митною вартістю товарів, які ввозяться на митну територію України відповідно до митного режиму імпорту, є ціна, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за товари, якщо вони продаються на експорт в Україну, скоригована в разі потреби з урахуванням положень частини 10 статті 58.

Ціна, що була фактично сплачена або підлягає сплаті, - це загальна сума всіх платежів, які були здійснені або повинні бути здійснені покупцем оцінюваних товарів продавцю або на користь продавця через третіх осіб та/або на пов'язаних із продавцем осіб для виконання зобов'язань продавця.

При визначенні митної вартості до ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за оцінювані товари, додаються такі витрати (складові митної вартості), якщо вони не включалися до ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті:

1) витрати, понесені покупцем:

а) комісійні та брокерська винагорода, за винятком комісійних за закупівлю, що є платою покупця своєму агенту за надання послуг, пов'язаних із представництвом його інтересів за кордоном для закупівлі оцінюваних товарів;

б) вартість ящиків тари (контейнерів), в яку упаковано товар, або іншої упаковки, що для митних цілей вважаються єдиним цілим з відповідними товарами;

в) вартість упаковки або вартість пакувальних матеріалів та робіт, пов'язаних із пакуванням;

2) належним чином розподілена вартість нижчезазначених товарів та послуг, якщо вони поставляються прямо чи опосередковано покупцем безоплатно або за зниженими цінами для використання у зв'язку з виробництвом та продажем

на експорт в Україну оцінюваних товарів, якщо така вартість не включена до ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті:

- а) сировини, матеріалів, деталей, напівфабрикатів, комплектувальних виробів тощо, які увійшли до складу оцінюваних товарів;
- б) інструментів, штампів, шаблонів та аналогічних предметів, використаних у процесі виробництва оцінюваних товарів;
- в) матеріалів, витрачених у процесі виробництва оцінюваних товарів (мастильні матеріали, паливо тощо);
- г) інженерних та дослідно-конструкторських робіт, дизайну, художнього оформлення, ескізів та креслень, виконаних за межами України і безпосередньо необхідних для виробництва оцінюваних товарів;
- 3) роялті та інші ліцензійні платежі, що стосуються оцінюваних товарів та які покупець повинен сплачувати прямо чи опосередковано як умову продажу оцінюваних товарів, якщо такі платежі не включаються до ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті.
- 4) відповідна частина виручки від будь-якого подальшого перепродажу товарів, що оцінюються, їх використання або розпорядження ними на митній території України, яка прямо чи опосередковано йде на користь продавця;
- 5) витрати на транспортування оцінюваних товарів до аеропорту, порту або іншого місця ввезення на митну територію України;
- 6) витрати на навантаження, вивантаження та обробку оцінюваних товарів, пов'язані з їх транспортуванням до аеропорту, порту або іншого місця ввезення на митну територію України;
- 7) витрати на страхування цих товарів.

До митної вартості не включаються нижчезазначені витрати або кошти за умови виділення їх з ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за оцінювані товари, що документально підтверджені та які піддаються обчисленню:

- 1) плата за будівництво, спорудження, складення, технічне обслуговування або технічну допомогу, здійснені після ввезення імпортованих товарів, таких як промислова установка, машини або обладнання;
- 2) витрати на транспортування після ввезення;
- 3) податки, які справляються в Україні.

Основний метод визначення митної вартості, щодо товарів, які ввозяться на митну територію України відповідно до митного режиму імпорту, застосовується у разі, якщо:

- 1) немає жодних обмежень щодо прав покупця (імпортера) на використання оцінюваних товарів, за винятком тих, що:
 - встановлюються законом чи запроваджуються органами державної влади в Україні (наприклад, вимога ліцензії щодо певних товарів (лікарські засоби – постанова КМУ від 24.12.19 р. № 1109 «Про затвердження переліків товарів, експорт та імпорт яких підлягає ліцензуванню та квот на 2020 р.»);
 - обмежують географічний регіон, у якому товари можуть бути перепродані (відчужені повторно) (наприклад, оптове розподілення, яке передбачає

обмеження продажу лише до трьох країн Європи або трьох областей однієї країни);

– не впливають значною мірою на вартість товару (наприклад, коли продавець автомобілів вимагає від покупця не продавати чи виставляти їх до зафіксованої дати, яка становить початок модельного року);

2) щодо продажу оцінюваних товарів або їх ціни відсутні будь-які умови або застереження, що унеможлиблюють визначення вартості цих товарів (наприклад, продавець встановлює ціну на імпортований товар за умови, що покупець придбає інші товари у визначеній кількості);

3) жодна частина виручки від будь-якого подальшого перепродажу, розпорядження або використання товарів покупцем не надійде прямо чи опосередковано продавцеві, якщо тільки не буде зроблено відповідне коригування з урахуванням положень ч. 10 ст. 58 МКУ;

4) покупець і продавець не пов'язані між собою особи або хоч і пов'язані між собою особи, однак ці відносини не вплинули на ціну товарів.

Пов'язаними між собою є особи, зазначених у ст. 15 Угоди про застосування статті VII Генеральної угоди про тарифи й торгівлю 1994 року. Особи вважаються пов'язаними між собою, тільки якщо:

a) вони є службовцями або директорами підприємств один в одного;

b) вони юридично визнані партнерами по бізнесу;

c) вони є роботодавцем і працівником;

d) будь-яка особа безпосередньо чи опосередковано володіє, контролює або утримує 5 чи більше відсотків випущених акцій, що дають право голосу, або акцій обох з них;

e) один з них безпосередньо або опосередковано контролює іншого;

f) обидва безпосередньо або опосередковано контролюються третьою особою;

g) разом вони безпосередньо або опосередковано контролюють третю особу;

h) вони є членами однієї й тієї самої сім'ї.

Той факт, що продавець і покупець пов'язані між собою особи, сам по собі не може бути підставою для розгляду вартості операції як неприйнятної. У таких випадках необхідно розглянути обставини продажу та прийняти вартість операції за умови, що взаємовідносини покупця і продавця не вплинули на ціну оцінюваних товарів.

За наявності достатніх підстав вважати, що відносини вплинули на ціну оцінюваних товарів, митний орган повинен надати декларанту або уповноваженій ним особі свої письмові обґрунтування, що такий вплив мав місце.

У разі відсутності обґрунтувань з боку митного органу необхідно вважати, що такі взаємовідносини не вплинули на ціну оцінюваних товарів.

Декларант має право відповіді та доказу відсутності впливу взаємозв'язку продавця і покупця на ціну, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за оцінювані товари.

Використані декларантом або уповноваженою ним особою відомості повинні бути об'єктивними, піддаватися обчисленню та підтверджуватися документально.

У разі якщо митна вартість оцінюваних товарів не може бути визначена згідно з положеннями ст. 58 МКУ, за основу для її визначення береться вартість операції з ідентичними товарами, що продаються на експорт в Україну з тієї ж країни і час експорту яких збігається з часом експорту оцінюваних товарів або є максимально наближеним до нього.

МЕТОД ВИЗНАЧЕННЯ МИТНОЇ ВАРТОСТІ ЗА ЦІНОЮ ДОГОВОРУ ЩОДО ІДЕНТИЧНИХ ТОВАРІВ

Ідентичні товари - товари, однакові за всіма ознаками з оцінюваними товарами, у тому числі за такими (ознаки ідентичності), як:

- 1) фізичні характеристики;
- 2) якість та репутація на ринку;
- 3) країна виробництва;
- 4) виробник.

Незначні зовнішні відмінності не можуть бути підставою для відмови у розгляді товарів як ідентичних, якщо в цілому такі товари відповідають вищезазначеним вимогам.

Ціна договору щодо ідентичних товарів береться за основу для визначення митної вартості товарів, якщо ці товари ввезено приблизно в тій же кількості та на тих же комерційних рівнях, що й оцінювані товари.

У разі якщо для цілей застосування цього методу виявляється більш як одна вартість договору щодо ідентичних товарів, для визначення митної вартості оцінюваних товарів використовується найменша така вартість.

У разі якщо митна вартість оцінюваних товарів не може бути визначена згідно з положеннями статей 58 і 59 МКУ, за митну вартість береться прийнята митним органом вартість операції з подібними (аналогічними) товарами, які продано на експорт в Україну і час експорту яких збігається з часом експорту оцінюваних товарів або є максимально наближеним до нього.

МЕТОД ВИЗНАЧЕННЯ МИТНОЇ ВАРТОСТІ ЗА ЦІНОЮ ДОГОВОРУ ЩОДО ПОДІБНИХ (АНАЛОГІЧНИХ) ТОВАРІВ

Подібні (аналогічні) товари - товари, які хоч і не однакові за всіма ознаками, але мають схожі характеристики і складаються зі схожих компонентів, завдяки чому виконують однакові функції порівняно з товарами, що оцінюються, та вважаються комерційно взаємозамінними.

Для визначення, чи є товари подібними (аналогічними), враховуються ознаки подібності):

- якість товарів;
- наявність торгової марки;
- репутація цих товарів на ринку.

Ціна договору щодо подібних (аналогічних) товарів береться за основу для визначення митної вартості товарів, якщо ці товари ввезено приблизно в тій же кількості і на тих же комерційних рівнях, що й оцінювані товари. У разі

якщо такого продажу не виявлено, використовується вартість операції з подібними (аналогічними) товарами, які продавалися в Україну в іншій кількості та/або на інших комерційних рівнях. При цьому їх ціна коригується з урахуванням зазначених розбіжностей незалежно від того, чи веде це до збільшення або зменшення вартості. Інформація, що використовується при здійсненні коригування, повинна бути документально підтверджена.

У разі якщо кошти та витрати, зазначені в п.5-7 ч.10 ст.58 МКУ (витрати на транспортування, навантаження, вивантаження та обробку, на страхування), включаються у вартість операції, здійснюється коригування для врахування значної різниці у таких коштах і витратах між оцінюваними товарами та відповідними подібними (аналогічними) товарами, що зумовлено різницею у відстанях і способах транспортування.

У разі якщо для цілей застосування цього методу виявляється більш як одна вартість договору щодо подібних (аналогічних) товарів, для визначення митної вартості оцінюваних товарів використовується найменша така вартість.

У разі якщо митна вартість оцінюваних товарів не може бути визначена відповідно до положень статей 58-61 МКУ, їх митна вартість визначається на основі віднімання вартості, крім випадків, коли на вимогу декларанта або уповноваженої ним особи послідовність застосування цього методу може бути зворотною.

МЕТОД ВИЗНАЧЕННЯ МИТНОЇ ВАРТОСТІ НА ОСНОВІ ВІДНІМАННЯ ВАРТОСТІ

Для визначення митної вартості товарів за цим методом за основу береться ціна одиниці товару, за якою оцінювані або ідентичні чи подібні (аналогічні) імпортовані товари продаються на території України у найбільших загальних кількостях покупцю, який не є пов'язаною з продавцем особою, одночасно або у час, наблизений до дати ввезення оцінюваних товарів, за умови вирахування, якщо вони можуть бути виділені, таких компонентів:

1) витрат на виплату комісійних, що звичайно сплачуються або підлягають сплаті, чи звичайних торговельних надбавок, які робляться для одержання прибутку та покриття загальних витрат у зв'язку з продажем на митній території України товарів того ж класу та виду. Товарами одного класу та виду є товари, які підпадають під групу або спектр товарів, що виробляються конкретною галуззю чи сектором промисловості та включають ідентичні або подібні (аналогічні) товари. Термін "товари того ж класу або виду" включає товари, імпортовані з тієї ж країни, що й оцінювані товари, а також товари, імпортовані з інших країн.

Сума прибутку та загальних витрат, до яких належать прямі та непрямі витрати, пов'язані із збутом зазначених товарів, повинна братися в цілому. Числове значення витрат для цілей вирахування цієї суми визначається на основі інформації, поданої декларантом або уповноваженою ним особою, якщо тільки ця інформація не є несумісною з даними, одержаними при продажу в Україні ввезених (імпортованих) товарів того ж класу або виду. У разі якщо інформація, надана декларантом або уповноваженою ним особою, є несумісною

з такими даними, сума для обчислення прибутку та загальних витрат може ґрунтуватися на іншій відповідній інформації, а не тій, що надана декларантом або уповноваженою ним особою.

При визначенні комісійних або звичайних прибутків та загальних витрат віднесення товарів до "товарів того ж класу або виду" повинно здійснюватися у кожному конкретному випадку з посиланням на відповідні обставини;

2) звичайних витрат, понесених в Україні на навантаження, вивантаження, транспортування, страхування, та інших пов'язаних з такими операціями витрат;

3) сум податків, що підлягають сплаті в Україні у зв'язку з ввезенням (імпортом) чи продажем (відчуженням) товарів.

МЕТОД ВИЗНАЧЕННЯ МИТНОЇ ВАРТОСТІ ТОВАРІВ НА ОСНОВІ ДОДАВАННЯ ВАРТОСТІ (ОБЧИСЛЕНА ВАРТІСТЬ)

Для визначення митної вартості товарів на основі додавання вартості (обчислена вартість) за основу береться надана виробником товарів, що оцінюються, або від його імені інформація про їх вартість, яка повинна складатися із сум:

1) вартості матеріалів та витрат, понесених виробником при виробництві оцінюваних товарів. Така інформація повинна базуватися на комерційних рахунках виробника за умови, що такі рахунки сумісні із загально визначеними принципами бухгалтерського обліку, які застосовуються в країні, де ці товари виробляються;

2) обсягу прибутку та загальних витрат, що дорівнює сумі, яка звичайно відображається при продажу товарів того ж класу або виду, що й оцінювані товари, які виготовляються виробниками у країні експорту для експорту в Україну;

3) загальних витрат при продажу в Україну з країни вивезення товарів того ж класу або виду, тобто витрат на завантаження, розвантаження та обробку оцінюваних товарів, їх транспортування до аеропорту, порту або іншого місця ввезення на митну територію України, витрат на страхування цих товарів.

Посадова особа митного органу не може вимагати або примушувати будь-яку особу, яка не є резидентом, надавати для вивчення або дозволяти доступ до будь-якого рахунка чи інших записів для цілей визначення обчисленої вартості. Інформація, подана виробником товарів для цілей визначення митної вартості згідно з положеннями цієї статті, може бути перевірена в країні - виробникові товарів уповноваженими органами України за згодою виробника і за умови повідомлення заздалегідь уряду країни - виробника товарів та за відсутності заперечень проти такої перевірки.

РЕЗЕРВНИЙ МЕТОД

У разі якщо митна вартість товарів не може бути визначена шляхом послідовного використання попередніх методів, митна вартість оцінюваних товарів визначається з використанням способів, які не суперечать законам України і є сумісними з відповідними принципами і положеннями Генеральної угоди з тарифів і торгівлі (ГАТТ).

Митна вартість повина ґрунтуватися на раніше визнаних (визначених) митними органами митних вартостях.

Відповідно до Угоди ГАТТ/СОТ 1994 року митні вартості, визначені за резервним методом, повинні щонайбільшою можливою мірою ґрунтуватися на раніше визначених митних вартостях.

У разі якщо стаття 64 застосовується митним органом, він на вимогу декларанта або уповноваженої ним особи зобов'язаний письмово поінформувати їх про митну вартість, визначену відповідно до положень статті 64 МКУ, та про використаний при цьому метод.

ВИЗНАЧЕННЯ МИТНОЇ ВАРТОСТІ ТОВАРІВ, ЩО ПЕРЕМІЩУЮТЬСЯ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ В МИТНИХ РЕЖИМАХ, ВІДМІННИХ ВІД МИТНОГО РЕЖИМУ ІМПОРТУ

Визначення митної вартості товарів, що ввозяться на митну територію України та поміщуються в митні режими, відмінні від режиму імпорту (крім митного режиму транзиту) зі справлянням митних платежів, здійснюється відповідно до глави 9 Митного кодексу України, тобто за основним та додатковими методами, з дотриманням правил їх застосування.

При зміні митного режиму митна вартість, визначена при першому поміщенні товару в митний режим, підлягає заміні митною вартістю, визначеною відповідно до наступного митного режиму.

Митна вартість товарів, що вивозяться за межі митної території України, визначається при поміщенні цих товарів уперше в митний режим з наступним фактичним переміщенням їх через митний кордон України. При зміні митного режиму під час знаходження товарів за межами митної території України митною вартістю товарів є митна вартість, визначена на день прийняття митним органом митної декларації при їх першому поміщенні в митний режим.

2. Заявлення митної вартості.

Митна вартість товарів, що переміщуються через митний кордон України, визначається декларантом відповідно до норм МКУ. Заявлення митної вартості товарів здійснюється відповідно до положень статті 52 та 53 МКУ.

Заявляє митну вартість товарів, декларант або уповноваженою ним особою під час декларування товарів.

Декларант або уповноважена ним особа, які заявляють митну вартість товару, зобов'язаний (ч.2):

1) заявляти митну вартість, визначену ними самостійно, у тому числі за результатами консультацій з митним органом;

2) подавати митному органу достовірні відомості про визначення митної вартості, які повинні базуватися на об'єктивних, документально підтверджених даних, що піддаються обчисленню;

3) нести всі додаткові витрати, пов'язані з коригуванням митної вартості або наданням митному органу додаткової інформації.

ля заявлення митної вартості товарів, декларант або уповноважена ним особа, подають документи в залежності від заявленого митного режиму переміщення товарів.

Для заявлення митної вартості товарів, що переміщуються через митний кордон України відповідно до митного режиму імпорту, митному органу, який проводить митне оформлення цих товарів, разом з митною декларацією та іншими необхідними для митного оформлення зазначених товарів документами в встановлених випадках та в установленому порядку подається декларація митної вартості (далі – ДМВ).

Заявлення митної вартості товарів, які переміщуються через митний кордон України в режимах, відмінних від режиму імпорту, здійснюється при декларуванні цих товарів шляхом заявлення в митній декларації відомостей про числове значення їх митної вартості та про документи, що його підтверджують.

Отже для заявлення митної вартості товарів, що переміщуються через митний кордон України:

- відповідно до митного режиму імпорту подаються митна декларація, документи необхідні для митного оформлення товарів та у визначених випадках та установленому порядку декларація митної вартості;

- в режимах, відмінних від режиму імпорту подається митна декларація в якій заявлені відомості про числове значення їх митної вартості та про документи, що його підтверджують.

Митна декларація - заява встановленої форми, в якій зазначено, крім іншого, передбачені законодавством відомості про товари, умови і способи їх переміщення через митний кордон України та про нарахування митних платежів (ч.20 ст.4), заповнюється згідно з Порядком заповнення митних декларацій на бланку єдиного адміністративного документа (далі – МД ЄАД), затвердженого наказом Міністерства України від 30.05.2012 № 651, на виконання ч.6 ст.257 глави 40 розділу VIII МКУ.

В митній декларації, декларант або уповноважена особа, у відповідні графи заносить інформацію про ціну товару, умови поставки Інкотермс, митну вартість та метод її визначення та про документи, в яких містяться відомості необхідні для заповнення цих граф та статистичну вартість, а саме:

- в графах МД 12 "Відомості про вартість" та 45 «Коригування» - зазначається числове значення митної вартості зазначається у валюті України та заповнюються графи лише у разі сплати вивізного мита (при експорті) та ввізного мита (при імпорті) або застосування заходів забезпечення його сплати. Якщо задекларовано більше, ніж один товар, у графі 12 вказується сума наведених у графах 45 і додаткових аркушів митних вартостей цих товарів;

- в графі 20 "Умови поставки" заносяться дані про умови Інкотермс, що містяться в договорі та/або рахунку фактурі та заповнюється при декларуванні товарів, що переміщуються за договорами (контрактами) купівлі-продажу (крім випадків декларування товарів, що переміщуються в межах зазначених договорів на безоплатній основі, та переміщення товарів громадянами), та

здійсненні товарообмінних (бартерних) операцій у галузі зовнішньоекономічної діяльності.

- в графі 22 "Валюта та загальна сума за рахунком" та 42 "Ціна товару" зазначаються літерний код валюти, у якій складено рахунки-фактури (інвойси), або інші документи, які визначають вартість товару та фактурна вартість товару. Якщо задекларовано більше, ніж один товар, у графі 22 вказується сума наведених у графах 42 і додаткових аркушів фактурних вартостей цих товарів. У разі переміщення через митний кордон товарів як носіїв результатів виконаних робіт у графі зазначається вартість таких носіїв без урахування вартості інформації, що на них розміщена.

Графи 22 та 42 при декларуванні товарів, що переміщуються митною територією України транзитом, графи заповнюються в разі застосування забезпечення сплати митних платежів відповідно до розділу X МКУ;

- в графу 43 "Метод визначення вартості" вноситься інформація про № методу визначеної та скоригованої митної вартості, що вказана в Рішенні про коригування.

- у графу 44 "додаткова інформація / подані документи / сертифікати і дозволи, з заносяться відомості про документи, що його підтверджують числове значення митної вартості та/або його розрахунок за основним методом.

Відомості щодо кожного документа зазначаються з нового рядка за такою схемою: код документа згідно з Класифікатором (затверджений наказом Мінфіну України від 20.09. 2012 № 1011), через пробіл - номер документа, дата та (за наявності даних) кінцевий термін його дії.

Якщо документ відсутній у відповідному розділі, то в декларації зазначається код некласифікованого документа відповідного розділу.

Якщо документу відповідає код некласифікованого документа, то перед номером документа зазначається його скорочена назва, яка повинна дозволяти ідентифікувати документ;

- у графу 46 «Статистична вартість» - зазначається у валюті України поділене на 1000 й округлене до п'яти знаків у дробовій частині: значення митної вартості товару, наведене в графі 45, якщо графа 45 МД заповнюється; значення фактурної вартості товару, наведене в графі 42 МД, перераховане у валюту України за курсом, указаним у графі 23 МД, в інших випадках.

Заповнення граф: 12, 22, 42, 45 при декларуванні товарів, що переміщуються митною територією України транзитом, здійснюється в разі застосування заходів забезпечення сплати митних платежів відповідно до розділу X МКУ.

Відповідно до ч.11 ст.264 якщо митна декларація не містить усіх відомостей або подана без документів, передбачених МКУ, митний орган може відмовити у прийнятті митної декларації.

Відповідно положень ч.4 та ч.11 ст.52, ч.1 ст.66 та ч.3 ст.353, для підтвердження визначеного декларантом числового значення митної вартості товарів, що вивозяться з України та оподатковуються митом достатньо рахунку-фактури, для товарів, що ввозяться на митну територію України в

режимі імпорту та поміщуються в митні режими, відмінні від режиму імпорту (крім митного режиму транзиту) зі справлянням митних, для підтвердження числового значення (розрахунку за основним методом) необхідно подати документи за переліком та з дотриманням вимог умов визначених в статті 53

ДОКУМЕНТИ, ЩО ПОДАЮТЬСЯ ДЕКЛАРАНТОМ ДЛЯ ПІДТВЕРДЖЕННЯ ЗАЯВЛЕНОЇ МИТНОЇ ВАРТОСТІ ТА УМОВИ ЇХ ПОДАННЯ (СТ.53 МКУ)

Документами, які підтверджують митну вартість товарів, є:

1) декларація митної вартості, що подається у випадках, визначених у МКУ, та документи, що підтверджують числові значення складових митної вартості, на підставі яких проводився розрахунок митної вартості;

2) зовнішньоекономічний договір (контракт) або документ, який його замінює, та додатки до нього у разі їх наявності;

3) рахунок-фактура (інвойс) або рахунок-проформа (якщо товар не є об'єктом купівлі-продажу);

4) якщо рахунок сплачено, - банківські платіжні документи, що стосуються оцінюваного товару;

5) за наявності - інші платіжні та/або бухгалтерські документи, що підтверджують вартість товару та містять реквізити, необхідні для ідентифікації ввезеного товару;

б) транспортні (перевізні) документи, якщо за умовами поставки витрати на транспортування не включені у вартість товару, а також документи, що містять відомості про вартість перевезення оцінюваних товарів;

7) ліцензія на імпорту товару, якщо імпорту товару підлягає ліцензуванню;

8) якщо здійснювалося страхування, - страхові документи, а також документи, що містять відомості про вартість страхування.

Якщо зазначені документи містять розбіжності, які мають вплив на правильність визначення митної вартості, наявні ознаки підробки або не містять всіх відомостей, що підтверджують числові значення складових митної вартості товарів, чи відомостей щодо ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за ці товари, декларант або уповноважена ним особа на письмову вимогу митного органу зобов'язані протягом 10 календарних днів надати (за наявності) додаткові документи, зазначені в ч.3:

1) договір (угоду, контракт) із третіми особами, пов'язаний з договором (угодою, контрактом) про поставку товарів, митна вартість яких визначається;

2) рахунки про здійснення платежів третім особам на користь продавця, якщо такі платежі здійснюються за умовами, визначеними договором (угодою, контрактом);

3) рахунки про сплату комісійних, посередницьких послуг, пов'язаних із виконанням умов договору (угоди, контракту);

4) виписку з бухгалтерської документації;

5) ліцензійний чи авторський договір покупця, що стосується оцінюваних товарів та є умовою продажу оцінюваних товарів;

б) каталоги, специфікації, прейскуранти (прайс-листи) виробника товару;

7) копію митної декларації країни відправлення;

8) висновки про якісні та вартісні характеристики товарів, підготовлені спеціалізованими експертними організаціями, та/або інформація біржових організацій про вартість товару або сировини.

Якщо митний орган має обґрунтовані підстави вважати, що існуючий взаємозв'язок між продавцем і покупцем вплинув на заявлену декларантом митну вартість, декларант або уповноважена ним особа на письмову вимогу митного органу, крім документів, зазначених у частинах 2 та 3 статті 53, подає (за наявності) документи за переліком, затвердженим ч.4:

1) виписку з бухгалтерських та банківських документів покупця, що стосуються відчуження оцінюваних товарів, ідентичних та/або подібних (аналогічних) товарів на території України;

2) довідкову інформацію щодо вартості у країні-експортері товарів, що є ідентичними та/або подібними (аналогічними) оцінюваним товарам.

ДЕКЛАРАЦІЯ МИТНОЇ ВАРТОСТІ, ВИЗНАЧЕННЯ, ПОРЯДОК ПОДАННЯ ТА ПРАВИЛА

Разом з митною декларацією митному органу у випадках, встановлених МКУ декларація митної вартості.

ДМВ подається обов'язково для заявлення митної вартості товарів, що переміщуються через митний кордон України відповідно до митного режиму імпорту (ч.4), у разі декларування партій товарів, митна вартість яких перевищує 5000 євро, у разі:

1) якщо до ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за оцінювані товари, додаються витрати, зазначені у ч.10 ст.58 МКУ , і якщо вони не включалися до ціни;

2) якщо з ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за оцінювані товари, виділено витрати, зазначені у ч.11 ст.58 МКУ ;

3) якщо покупець та продавець пов'язані між собою.

В інших випадках ДМВ подається за власним бажанням декларанта або уповноваженої ним особи .

У ДМВ наводяться відомості, які є необхідними для митних цілей про :

- метод визначення митної вартості товарів,

- числове значення митної вартості товарів та її складових,

- умови зовнішньоекономічного договору, що мають відношення до визначення митної вартості товарів зокрема, умови поставки товарів відповідно до правил "Інкотермс", що зазначаються в договорі, відповідно до розділу 1.5 Базисні умови поставки товарів Положення про форму зовнішньоекономічних договорів (контрактів), затвердженого наказом Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України від 06.09.01 N 201),

- надані документи, що підтверджують зазначене.

Правила заповнення декларації митної вартості (наказ Мінфіну України від 24.05.12 р. №599)

В Правилах заповнення ДМВ, передбачені положення для заповнення наступних розділів :

- I. Загальні положення,
- II. Правила заповнення ДМВ

Правила заповнення граф ДМВ посадовою особою митного органу

III. Правила заповнення граф ДМВ декларантом або уповноваженою ним особою:

Основний аркуш ДМВ (графи 1-13 б):

- в графі 3 - зазначаються скорочене літерне найменування умов поставки згідно з класифікатором умов поставки, літерний код альфа-2 країни поставки - назва географічного пункту у цій країні (наприклад: CIF UA Одеса, FOB US Нью-Йорк тощо).

- в графі 4 - зазначаються код, номер, дата укладення зовнішньоекономічного договору (контракту), у тому числі змін до нього (за наявності), або іншого документа, що використовується в міжнародній практиці замість договору (контракту), рахунків-фактур (інвойсів), виставлених продавцем покупцеві, або рахунків-проформ та інших документів, що підтверджують відомості про заявлену митну вартість. Відомості зазначаються в порядку, встановленому для заповнення графі 44 МД ЄАД при декларуванні товарів у митний режим імпорту.

- в графі 6 - відмічається знаком „X” метод визначення митної вартості, за яким визначено митну вартість оцінюваних товарів. У разі визначення митної вартості оцінюваних товарів різними методами у графі відмічаються всі методи, які застосовувались для її визначення.

- в графі 7 - скорочено наводиться обґрунтування причин, з яких не застосовано метод визначення митної вартості за ціною договору (контракту) щодо товарів, які імпортуються (вартість операції). Графа заповнюється у разі визначення митної вартості товарів другорядними методами.

- в графі 8 - зазначаються відомості про документи, що використовувались для визначення митної вартості за методом або методами, зазначеними у графі 6 (крім документів, відомості про які зазначені у графі 4). Графа заповнюється у разі визначення митної вартості товарів другорядними методами.

- в графі 9(а), 9(б) відмічається знаком „X” потрібна відповідь („так” або „ні”), чи особи вважаються пов’язаними між собою у випадках, наведених у статті 58 МКУ.

- в графі 10(а) - відмічається знаком „X” потрібна відповідь („так” або „ні”), чи ціна, що була фактично сплачена або підлягає сплаті, вважається прийнятною при наявності обмежень, які не впливають значною мірою на вартість товарів (в контексті ч.1 ст.58).

- в графі 10(б) - відмічається знаком „X” потрібна відповідь („так” або „ні”) про наявність будь-яких умов або застережень, які унеможливають визначення вартості цих товарів за основним методом (ч.1 ст.58). У разі відповіді „так” наводяться подробиці, тобто зміст умов, які мали вплив на ціну, що була фактично сплачена або підлягає сплаті.

- в графі 11(а) - відмічається знаком „X” потрібна відповідь („так” або „ні”) про наявність роялті та інших ліцензійних платежів, вид платежу (роялті,

паушальний або комбінований). У разі відповіді „так” наводяться подробиці, про ці платежі, а суми цих платежів, які покупець повинен сплачувати прямо чи опосередковано як умову продажу оцінюваних товарів, якщо такі платежі не були включені до ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за товари, наводяться в графі 18 ДМВ.

- в графі 11(б) - відмічається знаком „X” потрібна відповідь („так” або „ні”) про наявність частини виручки яка прямо чи опосередковано йде на користь продавця. У разі відповіді „так” у графі 19 ДМВ зазначається сума відповідної частини виручки.

Додатковий аркуш А до основного аркуша ДМВ - заповнюється для розрахунку митної вартості за основним методом визначення митної вартості, що містить:

Розділ А „Основа для розрахунку” (графи 14 а – 15) - наводяться відомості про ціну ввезеного товару, що була фактично сплачена або підлягає сплаті, а також про опосередковані платежі, які в сумі є основою для визначення митної вартості цього товару.

Розділ Б „Складові митної вартості, гривень”(графи 16 – 23) - зазначаються витрати (складові митної вартості), передбачені ч. 10 ст. 58 МКУ, що не включені до ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті.

Розділ В „Витрати, що не включаються до митної вартості” (24 – 28) - зазначаються витрати або кошти, що зазначені у ч.11 ст. 58 МКУ, які не включаються до митної вартості.

Розділ Г (Підпис та печатка (у разі наявності) декларанта або уповноваженої ним особи).

Додатковий аркуш Б до основного аркуша ДМВ - заповнюється для розрахунку митної вартості за другорядними методами визначення митної вартості, що містить:

Розділ Д „Основа для розрахунку” та розділ Е „Коригування” (графи 29 – 32) - заповнюються у разі застосування методу визначення митної вартості за ціною договору щодо ідентичних товарів або за ціною договору щодо подібних (аналогічних) товарів.

Розділ Є „Основа для розрахунку” та розділ Ж „Компоненти” (графи 33а – 36) - заповнюються у разі застосування методу визначення митної вартості на основі віднімання вартості.

Розділ З „Розрахунок”(графи 37 – 40) - заповнюється у разі застосування методу визначення митної вартості на основі додавання вартості (обчислена вартість).

Розділ И „Основа для розрахунку”(графи 41 – 43) - заповнюється у разі застосування резервного методу.

Розділ І (Підпис та печатка (у разі наявності) декларанта або уповноваженої ним особи).

Згідно з загальними положеннями Правил заповнення ДМВ декларація митної вартості використовується:

- декларантом або уповноваженою ним особою - при визначенні та заявленні митної вартості товарів, що переміщуються через митний кордон

України відповідно до митного режиму імпорту;

- митним органом - при здійсненні контролю за правильністю визначення декларантом або уповноваженою ним особою митної вартості товарів, що переміщуються через митний кордон України відповідно до митного режиму імпорту.

ДМВ подається в установленому порядку митному органу, що здійснює митне оформлення товарів, разом з митною декларацією на оцінювані товари.

ДМВ може подаватися:

- на паперовому носії – при поданні митної декларації на паперовому носії та супроводжується її електронною копією;

- у формі електронного документа – в порядку, передбаченого МКУ для електронного декларування.

В порядку, передбаченому МКУ для електронного декларування, ДМВ подається у формі електронного документа.

ДМВ на паперовому носії подається в одному примірнику, який залишається у справах митному органу. За бажанням декларанта або уповноваженої ним особи ДМВ на паперовому носії може подаватися у двох примірниках, один з яких з відповідними відмітками митного органу повертається декларанту або уповноваженій ним особі.

ДМВ складається з основного аркуша та додаткового, який заповнюється на товари одного - трьох найменувань.

Для заявлення відомостей про митну вартість товарів, визначену за ціною договору (контракту) щодо товарів, які імпортуються (вартість операції), до основного аркуша ДМВ додається додатковий аркуш А.

Для заявлення відомостей про митну вартість товарів, визначену із застосуванням другорядних методів (за ціною договору щодо ідентичних товарів, за ціною договору щодо подібних (аналогічних) товарів, на основі віднімання вартості, на основі додавання вартості (обчислена вартість) та резервного), до основного аркуша ДМВ додається додатковий аркуш Б.

За наявності в партії товарів більше трьох найменувань до основного аркуша ДМВ залежно від методу визначення митної вартості додається необхідна кількість додаткових аркушів А та Б.

Права декларанта або уповноважена ним особа, які заявляють митну вартість:

1) надавати митному органу (за наявності) додаткові відомості у разі потреби уточнення інформації;

2) на випуск у вільний обіг товарів, що декларуються:

- у разі визнання митним органом заявленої митної вартості товарів - за умови сплати митних платежів згідно із заявленою митною вартістю;

- у разі згоди декларанта або уповноваженої ним особи з рішенням митного органу про коригування митної вартості товарів - за умови сплати митних платежів згідно з митною вартістю, визначеною митним органом;

- у разі незгоди декларанта або уповноваженої ним особи з рішенням митного органу про коригування заявленої митної вартості товарів - за умови сплати митних платежів згідно із заявленою митною вартістю товарів та надання

гарантій відповідно до розділу X МКУ в розмірі, визначеному митним органом відповідно до частини 7 статті 55 МКУ;

3) проводити цінову експертизу договору (контракту) шляхом залучення експертів за власні кошти;

4) оскаржувати у порядку, визначеному МКУ, рішення митного органу щодо коригування митної вартості оцінюваних товарів та бездіяльність митного органу щодо неприйняття протягом строків, встановлених МКУ (протягом 4 робочих годин з моменту пред'явлення митному органу товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що підлягають митному оформленню) для завершення митного оформлення, рішення про визнання митної вартості оцінюваних товарів;

5) приймати самостійне рішення про необхідність коригування митної вартості після випуску товарів;

6) отримувати від митного органу інформацію щодо підстав, за яких митний орган вважає, що взаємозв'язок продавця і покупця вплинув на ціну, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за оцінювані товари;

7) у випадках та в порядку, визначених МКУ, вимагати від митного органу надання письмової інформації про причини, за яких заявлена ними митна вартість не може бути визнана;

8) у випадках та в порядку, визначених МКУ, вимагати від митного органу надання письмової інформації щодо порядку і методу визначення митної вартості, застосованих при коригуванні заявленої митної вартості, а також щодо підстав для здійснення такого коригування.

3. Коригування митної вартості.

За результатами здійснення контролю правильності визначення митної вартості товарів митний орган визнає заявлену декларантом або уповноваженою ним особою митну вартість чи приймає письмове рішення про її коригування відповідно до положень статті 55 МКУ.

Послідовність дій посадових осіб митних органів, що здійснюють контроль правильності визначення митної вартості товарів

Відповідно до Методичних рекомендацій, затверджених наказом Державної фіскальної служби від 11.10. 2015 року № 689 посадова особа митного органу, що здійснює контроль правильності визначення митної вартості товарів проводить роботу з аналізу, виявлення та оцінки ризиків.

Посадова особа митного органу, що здійснює контроль правильності визначення митної вартості та проводить перевірку заповнення ДМВ, не має права з власної ініціативи або за дорученням чи на прохання декларанта або уповноваженої ним особи вписувати будь-які дані до граф ДМВ, що повинні заповнюватися декларантом або уповноваженою ним особою, вносити до них зміни, доповнення чи виправлення.

Декларант або уповноважена ним особа може вносити зміни (доповнення, виправлення) до ДМВ, крім граф з вартісними показниками.

Зміни (доповнення, виправлення) граф ДМВ на паперовому носії засвідчуються підписом та печаткою (у разі наявності) декларанта або уповноваженої ним особи.

Внесення змін до ДМВ у формі електронного документа здійснюється шляхом відкриття декларантом або уповноваженою ним особою поданих ДМВ та митної декларації та направлення митному органу нової митної декларації та ДМВ у формі електронного документа.

- митній декларації форми МД-2 графі 12, 20, 22, 31 (в частині зазначення характеристик товару, які впливають виключно на рівень його митної вартості), 42, 43, 44 (в частині наявності реквізитів документів, які підтверджують митну вартість товарів), 45, 46;
- документах, поданих для здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, для декларування яких не застосовується митна декларація форми МД-2 (в частині зазначення характеристик товару, які впливають виключно на рівень його митної вартості) — наприклад, митна декларація для письмового декларування товарів, що переміщуються через митний кордон України громадянами для особистих, сімейних та інших потреб, не пов'язаних з провадженням підприємницької діяльності або митна декларація М-16 (у разі пересилання товарів через митний кордон України у міжнародних експрес-відправленнях);
- рахунку-фактурі або іншому документі, який визначає вартість товару.

ДМВ на паперовому носії надається декларанту або уповноваженій ним особі для ознайомлення з таким записом. Декларант або уповноважена ним особа після ознайомлення зазначає час, дату, прізвище та проставляє підпис.

При електронному декларуванні посадова особа за допомогою автоматизованої системи митного оформлення створює та надсилає декларанту або уповноваженій ним особі засвідчене електронним цифровим підписом електронне повідомлення про необхідність подання додаткових документів для підтвердження митної вартості товарів із складанням їх переліку.

При електронному декларуванні повідомлення про необхідність подання документів вважається одержаним декларантом або уповноваженою ним особою з часу надходження до митного органу повідомлення в електронній формі від декларанта або уповноваженої ним особи про одержання цього повідомлення.

У разі відмови подати документи декларант або уповноважена ним особа робить відповідний запис із зазначенням часу, дати, прізвища та проставлення свого підпису на зворотному боці основного аркуша ДМВ на паперовому носії.

При електронному декларуванні декларант або уповноважена ним особа надсилає повідомлення про відмову у подачі документів у складі електронного повідомлення, засвідченого електронним підписом.

Якщо за результатом розгляду поданих декларантом або уповноваженою ним особою документів посадовою митною особою органу встановлені підстави для прийняття рішення про коригування митної вартості товарів, в основному аркуші ДМВ учиняється запис «Рішення про коригування митної

вартості товарів від _____ № _____ ».

Якщо в митного органу відсутні зауваження щодо заявленої декларантом або уповноваженою ним собою митної вартості, відсутні підстави для прийняття рішення про коригування митної вартості товарів, то в основному аркуші ДМВ учиняється запис «митну вартість визнано», який завіряється особистим підписом посадової особи та відбитком особистої номерної печатки.

Форма рішення про коригування митної вартості товарів, Правила заповнення рішення про коригування митної вартості товарів та Перелік додаткових складових до ціни договору затверджені наказом Міністерства фінансів України від 24.05.12 р. №598.

Рішення заповнюється посадовою особою митного органу, що здійснює контроль правильності визначення митної вартості товарів, в електронному вигляді.

При поданні митної декларації на паперовому носії Рішення друкується у двох примірниках (один примірник видається або надсилається поштою декларанту, другий - з відміткою декларанта про отримання або повідомлення про вручення залишається у справах митного органу).

При електронному декларуванні посадова особа митного органу надсилає декларанту засвідчене електронним цифровим підписом електронне повідомлення, у складі якого прийняте Рішення.

Прийняте митним органом письмове рішення про коригування заявленої митної вартості товарів має містити:

1. обґрунтування причин, через які заявлену декларантом митну вартість не може бути визнано;

2. наявну в митного органу інформацію (у тому числі щодо числових значень складових митної вартості, митної вартості ідентичних або подібних (аналогічних) товарів, інших умов, що могли вплинути на ціну товарів), яка призвела до виникнення сумнівів у правильності визначення митної вартості та до прийняття рішення про коригування митної вартості, заявленої декларантом;

3. вичерпний перелік вимог щодо надання додаткових документів, передбачених частиною третьою статті 53 МКУ, за умови надання яких митна вартість може бути визнана митним органом;

4. обґрунтування числового значення митної вартості товарів, скоригованої митним органом, та фактів, які вплинули на таке коригування;

5. інформацію про:

а) право декларанта або уповноваженої ним особи на випуск у вільний обіг товарів, що декларуються:

-у разі згоди декларанта або уповноваженої ним особи з рішенням митного органу про коригування митної вартості товарів - за умови сплати митних платежів згідно з митною вартістю, визначеною митним органом;

-у разі незгоди декларанта або уповноваженої ним особи з рішенням митного органу про коригування заявленої митної вартості товарів - за умови сплати митних платежів згідно із заявленою митною вартістю товарів та надання гарантій відповідно до розділу X МКУ в розмірі, визначеному митним

органом відповідно до частини 7 статті 55;

- право декларанта або уповноваженої ним особи оскаржити рішення про коригування заявленої митної вартості у митному органі вищого рівня або до суду.

Під час митного оформлення при прийнятті митним органом письмового рішення про коригування митної вартості товарів декларант або уповноважена ним особа може здійснити коригування заявленої митної вартості у строк, встановлений ч. 2 статті 263 МКУ (не пізніше 10 робочих днів з дати відмови у прийнятті митної декларації або в митному оформленні товарів).

У разі відмови у митному оформленні товарів за заявленою декларантом митною вартістю посадовою особою митного органу, якою прийнято таке рішення оформлюється картка відмови за формою, затвердженою наказом Міністерства Фінансів України від 30.05.12 р. №631.

У випадку незгоди декларанта або уповноваженої ним особи з рішенням митного органу про коригування заявленої митної вартості товарів митний орган за зверненням декларанта або уповноваженої ним особи випускає товари, що декларуються, у вільний обіг за умови сплати митних платежів згідно з митною вартістю цих товарів, визначеною декларантом або уповноваженою ним особою, та забезпечення сплати різниці між сумою митних платежів, обчисленою згідно з митною вартістю товарів, визначеною декларантом або уповноваженою ним особою, та сумою митних платежів, обчисленою згідно з митною вартістю товарів, визначеною митним органом, шляхом надання гарантій відповідно до розділу X МКУ (наприклад, фінансові гарантії у формах: 1) надання фінансової гарантії, виданої гарантом (гарантія, що надається у вигляді документа); 2) внесення коштів на відповідний рахунок або в касу митного органу (грошова застава).

Строк дії таких гарантій не може перевищувати 90 календарних днів з дня випуску товарів.

Протягом 80 днів з дня випуску товарів декларант або уповноважена ним особа може надати митному органу додаткові документи для підтвердження заявленої ним митної вартості товарів, що декларуються.

У разі надання декларантом або уповноваженою ним особою додаткових документів митний орган розглядає подані додаткові документи і протягом 5 робочих днів з дати їх подання виносить письмове рішення щодо визнання заявленої митної вартості та скасовує рішення про коригування заявленої митної вартості або надає обґрунтовану відмову у визнанні заявленої митної вартості з урахуванням додаткових документів. У такому випадку надана фінансова гарантія відповідно повертається (вивільняється) або реалізується в порядку та у строки, визначені МКУ (Розділ X).

Якщо митний орган протягом 5 робочих днів не надає обґрунтованої відмови у визнанні заявленої митної вартості з урахуванням додаткових документів, вважається, що декларантом або уповноваженою ним особою митну вартість товарів визначено правильно. У такому випадку митний орган скасовує рішення про коригування заявленої митної вартості, а надана

фінансова гарантія повертається (вивільняється) у порядку та строки, визначені МКУ.